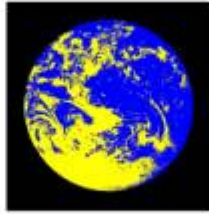

Republika Zemlja ~ Република на Землята
 ሪፐብሊክ ላይቲንግ ስፍራ - Republika Ziemska
 Република Света ~ República da Terra
 Republiek van de Wereld ~ 地球共和国
 Desh Ki Gantantrata ~ Republika Zemē
 Dunyo Respublikasi ~ Maa Vabariik
 A Föld Köztársasága ~ 지상공화국
 Република Зямлі ~ زمتان کی جمهوریت
 جمهورية الأرض ~ Zemės Respublika
 Repubblika Terej ~ የዎሮም ሪፐብሊክ
 ሪፐብሊክ ኃይለማርያም - Jordens Republik
 Республика Земли ~ Ljydveidi Jarda
 Republika Zemlje ~ Prutuviye Janarajaya
 Jamhuuriyada Ariada ~ Republik Būmi
 Repubblika Pământului ~ רפובליקה הארמה
 Zemes Republika ~ Yerküresi Respublicasi
 جمهورية الارض - Зер Æðлке Респу́бликасы

Respubliko de la Tero - Δημοκρατία της Γης
 Res publica Terrae ~ Republic'n Onab
 Repoblikan'ny Tanv ~ Dünya Cumhuriyeti
 República de la Tierra ~ Republika e Tokës
 République de la Terre ~ Cộng Hoà Trái Đất
 Maan Tasavaltta ~ Republika ng Lupain
 Ilizwe Lomhlaba - جمهوری جهان
Republika en Dombain - Aardsrepubliek
 Republic of the Earth ~ جمهورية الارض
 レアフリカテラテラ ~ Jamhuri Wattan
 Republik de la Ter ~ Jordens Republikk
 Жер Республикасы ~ Republic Dunia
 Республика Землі ~ Tanah Republik
 Jamhuri ya Dunia ~ República de la Terra
 Дунё Республикаси ~ Republik der Erde
 Республикасы Зер - Bishwa Rashtra
 የዎሮም ሪፐብሊክ - Repubblica della Terra

Новий лад людського суспільства

XXI вік - вік істини. Щодо стану нашої планети, щодо природи людини, щодо суспільства, щодо цивілізації, щодо політики, щодо економіки, а, також, щодо моралі і щодо релігії. Настав момент розкрити неправду і припинити проникнення її в історію та хроніку. Для цього потрібні мужність і сила змінити це. Даний текст звернений до кожного, хто може читати. Кожний з них, також, зобов'язаний пояснити це тому, хто не може прочитати це самостійно. Це - конкретна пропозиція, щоб разом побудувати мирне майбутнє.

Реальність фактів

Поверхність Землі складає близько 485 мільйонів квадратних кілометрів, 30% суші, 12% орних земель, зрошуваних на 1,85%, більше мільйона кілометрів берегів і 752 тисячі кілометрів границь.

Наприкінці 2004, на Землі проживало 6 мільярдів 379 мільйонів чоловік, які, з огляду на середній приріст 1,14% у рік, складуть 6 мільярдів і 452 мільйона наприкінці 2005, 6 мільярдів і 823 мільйона в 2010 і близько 8 мільярдів у 2025.

На кожну тисячу населення, народжуваність складає 20,15 і смертність 8,78 чоловік у рік. Середня тривалість життя складає 64 роки і 4 місяці (66 років для жінок, 62 роки і 8 місяців для чоловіків). Середній вік складає 27 років 8 місяців (28 років 5 місяців для жінок, 27 років і 4 місяці для чоловіків).

Людей понад 15-річного віку - 4 мільярди 982 мільйона, з яких 3 мільярди 997 мільйонів (80,22%) уміють читати і писати (85,9% чоловіки і 74,2% жінки). Неписьменних понад 15-річного віку - 985 тисяч, майже п'ята частина всього населення планети.

Основні мови: арабська мова (17,8%), китайський (14,37%), хінді (6,02%), англійський (5,61%), іспанський (5,59%), бенгальський (3,4%), португальський (2,63%), російський (2,75%), японський (2,06%), німецький (1,64%), корейський (1,28%), французький (1,27%).

Основні релігії: християнська (32,71%, у якій католиків 17,28%, протестантів 5,61%, православних 3,49% і англійців 1,31%), ісламська (19,67%). індуська (13,28%). буддійська (5,84%). сикхи (0,38%). євреї

(0,23%), інші релігії (13,05%); 12,43% не мають релігії і 2,41% атеїсти.

У 2004р. світовий внутрішній валовий продукт (ВВП) склав 40.484 мільярдів US Доларів, що відповідає 6.346 US Доларів на душу населення. Через те, що середня купівельна здатність US Долара відповідає 1,27 Міжнародним Доларам РРА (Паритет купівельної спроможності), світовий ВВП у 2004 приблизно склав 51.596 мільярдів Доларів РРА, що відповідає 8.088 Доларам РРА на душу населення.

Передбачаючи середній приріст на 2,78%, у 2005 світовий ВВП буде 41.612 мільярдів US Доларів (53.617 мільярдів Доларів РРА), що відповідає 6.449 US Доларів (8.310 Доларів РРА) на душу населення.

ВВП 2005 буде складатися з надходжень від сільського господарства та від рибного промислу на суму 1.620 мільярдів US Доларів (3,9%), від індустрії - 12.157 мільярдів US Доларів (29,2%) та від послуг - 27.834 US Доларів (66,9%). Обчислений відповідно до Паритету Купівельної Спроможності (РРА), ВВП 2005 буде складатися з надходжень від сільського господарства і від рибного промислу на суму 4.094 мільярдів Доларів РРА (7,6%), від індустрії - 17.554 мільярдів Доларів РРА (32,7%) і від послуг - 31.969 мільярдів Доларів РРА (59,6%).

Незважаючи на ріст ВВП, реальна купівельна спроможність на душу населення в 2005 буде на 2,56% нижче, ніж у 2004, через відсоток світової інфляції, у середньому 3,84%.

У 2005 буде спожито 15.080 мільярдів кіловат електричної енергії, майже 28 мільярдів барелей нафти та 2.548 мільярдів кубометрів природного газу. Резерви нафти оцінюються майже в мільярд барелей (Ірак і Саудівська Арабія мають найбільші резерви). Передбачається сильне підвищення споживання нафти деякими країнами, серед яких Китай і Індія, менше ніж через тридцять років резерви нафти будуть вичерпані.

Робоча сила складає 2 мільярди і 900 мільйонів чоловік (44,95% світового населення), з них 299 мільйонів (10,3%) - безробітні. Ще 161,5 мільйона чоловік можуть працювати (додаткова робоча сила), таким чином незадіяна робоча сила складає більше 461 мільйона чоловік.

Достаток, зроблений на одну робочу одиницю складає в середньому 18.495 Доларів РРА (1.383 у сільському господарстві та у рибному промислі, 6.019 у промисловості і 11.080 у послугах).

Інвестиції складають суму близько 8.109 мільярдів US Доларів у рік, що відповідає 19,5% зробленого достатку.

Незважаючи на 433 мільярда US Доларів економічної допомоги, чисельність населення нижче риси бідності в 2005 складає 1.644.742.000, чверть населення планети, з приростом 8,5% відносно 2004.

Використовується 2.253.348.000 телефонних ліній, 1.346.305.000 мобільних телефонів і більше 678 мільйонів підключень до Інтернету.

У 2004, держави витратили 11.771 мільярдів US Доларів, що відповідає 29% світового ВВП, з дефіцитом не менше 472 мільярдів US Доларів.

У 2005. держави витратять не менше 12.029 мільярдів US Доларів. з

дефіцитом більше 481 мільярдів US Доларів.

Витрати Держав у 2005 складуть 28,9% світового ВВП. Крім сектора послуг, суспільне споживання складає 87,3% достатку, зробленого сільським господарством, рибним промислом і промисловістю (13.777 мільярдів US Доларів).

Заборгованість держав у 2005 перевищить 29.521 мільярдів US Доларів (71% світового ВВП), з яких 1.196 мільярдів US Доларів (2,88% світового ВВП) на військові витрати. Оскільки підсумкова сума за споживання електричної енергії, нафти і природного газу складає 2,9% ВВП, військові витрати коштують стільки, скільки використання енергії.

З 6 мільярдів 452 мільйонів людей, 4.151.884.000 (64,3%) проживають у демократичних республіках (формально), 1.577.975.000 (24,4%) у соціалістичних государстах, 387.265.000 (6%) з конституційною монархією (формально), 186.562.000 (2,8%) під військовою диктатурою, 118.122.000 (1,8%) в ісламських республіках і 30.289.000 (0,46%) під абсолютною монархією.

Ідуть бої в більше п'ятдесяти війнах. Мільйони людей піддаються насильству і живуть у безнадійних умовах. Цей текст, насамперед, для них. Тому що усі мають право жити в безпеці та мирі.

Національні государства

На протязі століть держава вважається єдиною політичною і юридичною територіальною організацією в стані гарантувати кожній людині можливість одержання максимального щастя з як можна меншими витратами. Вірилося, що держави могли б зробити правильні закони, гарантувати правосуддя, порядок та захист громадян, захист навколишнього середовища і просунути розвиток і добробут націй. Тому народи погодилися підкорятися владі держав. У державах, де формально підтвержені народний суверенітет, народи думали, що завоювали свободу, демократію та правосуддя і можуть жити при громадському порядку й у безпеці, щоб мати розвиток, добробут, солідарність та мир.

Але держави зазнали невдачі. Усі чекання виявилися чистими ілюзіями. Вони показали, що в них була одна мета - оберігати самих себе і свої апарати. Вони зробили так, щоб суверенітет народу зміг здійснюватися тільки в межах державних конституцій. Вони закріпили демократичні принципи у формі, але не в суті. Вони створили величезну кількість законів, які самі ж держави - перші, хто їх не дотримується.

Вони обмежили свободу народів, устанавлюючи, що законно, і дозволяється тільки те, що передбачається законом, і що все інше є незаконним і забороненим. Вони зловжили силою як усередині, так і поза своїми територіями. Вони розпалювали інтриги, розбіжності, насильства, щоб вважатися захисниками і суддями в конфліктах спровокованих ними ж.

Вони перешкоджали економічній ініціативі окремих осіб і груп, які відкинули компроміс із владою, і сприяли тільки тому, хто підтримав їх першість. Вони вилучали величезні кошти в підприємств і в трудящих за допомогою нестерпного оподатковування: основні держави поглинають майже третину зробленого в світі достатку. Військові витрати держав

прирівнюються до вартості енергії, щорічно використовуваної на планеті.

Вони сформували гігантські бюрократичні апарати, за допомогою яких контролюють кожну людину і кожну сферу діяльності. Вони сприяли будь-якому виду привілеїв і фінансували об'єднання та корпорації в кожному секторі суспільства, економіки, права, культури, науки, інформації і політики. Вони сп'янили публічну думку фальшивою інформацією, мнимими ідеалами, банальностями і фальшивими аксіомами.

Результати жахливі та у всіх перед очима. На Землі, у 191 визнаній державі, живуть близько 6,4 мільярдів людей. Менше чверті жителів планети використовує три чверті всіх наявних у розпорядженні природних ресурсів. Кожний четвертий з нас має достаток в дев'ять разів більше, ніж інші три. Один з тисячі нас має більше половини всього багатства Землі. Один з шести нас має в десять разів більше енергії, чим п'ять інших. Більше половини не має в достатній кількості питної води. Один з восьми не має їжі і більш тисячі дітей умирають від голоду щогодини. Більше половини вмирає від виліковних хвороб, тому що не лікуються. Один з п'яти не вміє читати і писати. Троє з чотирьох не мають засобів, щоб зв'язатися з іншими.

Відсутнє будь-яке економічне планування для подолання бідності і голоду. Немає конкретних національних проектів розвитку. Не вистачає підприємств і, таким чином, можливості працювати, щоб виробляти. Економіка обумовлена повторюваними циклами спаду, що погіршують ситуацію найбільш бідних. Кожний четвертий не має засобів виробництва і не може працювати.

Тільки один із шести розташовує в статку майном тривалого використання. Вартість послуг впливає більше ніж на сімдесят відсотків на ціни продуктів. Забруднення прогресивне руйнує навколишнє середовище і згідно з прогнозом авторитетних осіб ситуація стане необоротною на протязі десяти років. Тільки п'ять відсотків грошей використовується в реальній економіці. На виробничі цілі призначається менше десяти відсотків заощаджень. Більше половини зробленого достатку призначається для поза виробничої економіки. Менше тисячі транснаціональних підприємств контролює всю економіку і ринки. Підприємства виробляють менше сімдесяти відсотків, ніж могли б. Торгівля йде з валютами позбавленими реальної вартості. Менше п'ятисот чоловік контролюють інформацію і використовують її винятково у своїх інтересах. Системи особистої безпеки далеко невідповідають реальним небезпекам.

Мережа доріг незадовільна і пересування стає усе більш важким і хаотичним. Фінансові й грошові операції усе більш повільні і дорогі. Військові витрати в три рази більше, ніж треба, щоб покінчити з голодом у світі. Тільки одна тисячна виробляемого щороку достатку призначена для науки і для досліджень. Людина змушена бути все більш егоїстичною, щоб вижити.

Два чоловіки з трьох не знайомі з демократією й один із трьох проживає в удаваних демократичними країнах. Валюти більше не мають будь-якої реальної вартості і приймаються тільки тому, що введені законодавчо. З такими валютами з законним обігом, держави нагромадили борги, що становлять більше 70 % світового щорічного багатства і перевищать

його, йдучи так далі, у плині найближчих двадцяти років.

Факти демонструють, що держави і їх міжнародні організації не в змозі вирішити матеріальні проблеми і, таким чином, світ вважається неможливим. За допомогою грошей, страху і фальшивої інформації контролюється світ. За допомогою грошей виробляється зброя і контролюється інформація. За допомогою зброї контролюються ресурси, а інформацією контролюється суспільна думка. Держави є інструментом тих, хто має гроші, виробляє зброю і контролює інформацію.

Народний суверенітет - тільки ілюзія. Демократія, яку ми маємо - формальність, фікція щоб замаскувати владу деяких. У дійсності, консенсус залежить насамперед від контролю над інформацією. Свобода, рівність, справедливість, розвиток, солідарність і світ залишаються абстрактними принципами.

Реальність сильно відрізняється. Не може бути свободи, якщо життя майже усіх нас залежить від того, хто контролює держави. Не може бути рівності, якщо розвиток окремих осіб залежить від їхнього походження. Не може бути справедливості, якщо закони зроблені, щоб гарантувати владу тим, хто використовує держави, а міжнародне право підлегле волі найбільш сильного. Не може бути загального розвитку, якщо один з тисячі нас має у своєму розпорядженні більшу частину ресурсів. Не може бути солідарності, якщо бідність і важка праця багатьох служать добробуту деяких. Не може бути миру, якщо він залежить від тих самих держав, що завжди бажали війни. Не може бути народного суверенітету, якщо бажання народів представлене державами, які підкоряються бажанню деяких і міжнародних організацій, які являються нічим іншим як інструментом найдужчої держави, у свою чергу, контрольованою досить невеликою кількістю людей, які таким чином керують світом.

Що таке держава, і що вона робить? Держава - організація, що складається з людських і матеріальних ресурсів, узаконена прийнятою народом конституцією, що підтримується голосуванням виборців, оподаткуванням і державним боргом. Кожна держава має народ, територію й уряд. В неї є виняткова законодавча, виконавча і судова влада. Вона має (повинна б мати) функцію справедливого перерозподілу національного зробленого багатства. Має монополію у використанні сили для забезпечення внутрішнього порядку, дотримання законів і захисту. Держава - насамперед військова машина. Найбільш ефективна військова машина. Її породила війна, метою якої було знищення феодалізму.

У так званих демократичних державах, виборчі закони гарантують твердження політичних сил, (партій), які пропонуються для збереження і зміцнення держави для того, щоб використовувати його як засіб влади у відношенні народу. Партії підтримуються за рахунок державних і приватних засобів: завойовує більше симпатій та політична сила, у якій є більше коштів і більше засобів інформації. Кожна велика партія або коаліція партій представляє суспільний блок, союз між декількома групами економічного інтересу. Державні службовці поєднуються з політичними силами, які підтримують їх інтереси.

Фіскальне оподаткування б'є по доходах і витратах, сприяючи суспільному блоку. який підтримує того, хто перемагає на виборах.

Щорічний дефіцит (різниця між поточними витратами і податковими надходженнями) покривається державними позиками. Державний борг постійно росте. Щоб оплатити позики і відповідні відсотки, держави щорічно беруть нові борги. Будь-яка приватна особа, виявившись у таких умовах, була б оголошена неплатоспроможною.

Хтось помітив, що де-факто національних держав не існувало б узагалі починаючи з кінця другої світової війни, тому що з тих пір жодна держава більше не мала повного суверенітету з відповідним правом використання сили без згоди більшості інших держав. Говорилося не про формальну, а про реальну світову державу засновану сукупністю держав об'єднаних у єдиний центр: Об'єднані Нації.

Говориться про чисту риторику. Національні держави, після 11 вересня 2001, продовжили впровадити свій повний суверенітет, з використанням сили як усередині так і поза, насамперед, здійснюючи законні і незаконні акції, засновані на фальшивих приводах. Реальність очевидна: національна держава існує, продовжує вести війни, як завжди. І буде продовжувати звістки їх, поки буде існувати, тому що війна - це в його споконвічній природі, а насильство - це в його характері.

І, таким чином, вибір, який потрібно виконати, тільки один. Потрібно скасувати держави, скасувати їх конституції і перетворити їх в адміністративні органи. Це можна і потрібно зробити, в інтересах переважної більшості людей.

Скасувати держави, значить видалити їх територіальні суверенітети і відповідні границі, значить видалити тих, хто веде війни, хто викликає концентрацію багатства і бідність, того, хто тримає людство прикутим до бюрократії та паразитизму за допомогою засобів того, хто працює і виробляє.

Держави потрібно скасувати і це потрібно зробити вже, без проміжних кроків, без перехідних періодів. Той, хто хотів використовувати держави, щоб забезпечити більше рівності й правосуддя, спровокував тільки зменшення свободи, більше насильства, менше демократії, більше бюрократії і більше убогості. Держави не згаснуть самі. Вони ніколи не вичерпаються. Як і інші засоби придумані людьми, вони перетворилися в мету. І метою держав є зберігати самих себе. Національні держави ніколи не будуть здатні впровадити на практиці принципи, на яких засновані. По тій простій причині, що насправді вони це не хочуть. Саме тому, що це значило б їхнє вгасання. Доти, поки вони будуть існувати, вони будуть діяти завжди і тільки для того, щоб зберігати себе й інтереси, які вони представляють, інтереси вузької, добре організованої меншості, яка використовує більшість. Держави можуть бути скасовані тільки волею суспільства .

Замість урядів держав потрібно сформувати народні співтовариства, наділені владою створювати закони, приводити їх у виконання й змушувати дотримувати їх. Це буде цивільне пост-державне суспільство, засноване на праві і на розумі. Тільки в такий спосіб можна перейти від видимості до реальності, від формальної демократії до істотної демократії, від валюти з курсом установлюваним законом до валюти з реальною вартістю, від порядку до індивідуальної відповідальності, від бюрократії до участі. від економічної політики до економічної демократії.

від економіки станів і капіталів до виробничих інвестицій, від міждержавних організацій до союзу народів, від націй до універсального співтовариства.

Пост-державне суспільство

Громадянське пост-державне суспільство народжується від розпаду держави. Не один народ жодного разу не утворив жодної держави по своїй волі, за винятком, можливо, першої римської республіки, після скинення останнього короля Рима. Державна влада відбулася від сили зброї. Монархії й імперії народжуються війнами.

Сучасні держави - ніщо інше, як підсумок перетворення або розколу монархій і імперій, наділених абсолютною владою. Еволюція держав відбувалася завдяки діям деяких особистостей, які одержали повноваження від свого народу. З еволюції держав народжуються нації, а від націй національні держави. Держава століттями була необхідним злом, засобом стримування соціальних конфліктів. Легітимність держав заснована на схваленні їх з боку народу.

Держави повинні були на законних підставах керувати народами, щоб гарантувати мир. Насамперед з цим вони не справилися саме тому, що вони походили від воєн. Війна, використання сили і насильства - це у їхній природі, у їхньому характері. Тому вони не припиняються. Тільки ґрунтовно конкретні вигоди змусили їх зберігати мир або не бажати війни. Відмовитися від держав, означає скасувати суб'єкти народжувані війною, які продовжують вести її з моменту свого існування. Політика держав - тільки тимчасове відкладання війни. Яку потім знову починає. Майже всі політичні сили, які керували державою, вели війну.

Держави повинні були забезпечувати справедливість, рівність перед законом. Однак вони забезпечили сваволю з боку того, хто підтримує їх. Міждержавні організації повинні були гарантувати міжнародне право. І в той же час, чим сильніше держави, тим більше порушують міжнародне право. Держави повинні були перерозподілити багатство. Але вони його привласнили. Скасувати держави - означає анулювати існуючий борг і уникнути збільшення майбутнього боргу .

Людство досягло достатнього рівня розвитку, щоб змогти протистояти власним проблемам і більше не має потреби в сутності й ієрархії влади, щоб вирішити свої конфлікти. Держава, у цьому випадку, більше не є необхідним злом. Цивільне суспільство тепер вже у стані улагодити свої конфлікти за допомогою органів самоврядування, без зовнішніх сутностей, яким повинні надавати територіальні суверенітети. Ізживання національних держав повинне відбутися з низів, демократичним способом. Без перехідних фаз, без анархічних періодів. Бажаний людьми розпад держав не провокує дезинтеграцію цивільного суспільства, а навпаки, веде до його об'єднання в універсальне співтовариство.

Людство ХХІ століття складається з людей, що вірять у власну індивідуальність, одночасно розуміючи, що є частиною сукупності, яка охоплює всіх людей живучих на планеті. І щодня усвідомлюють, що навколишнє середовище - невід'ємна частина людства. За кілька років буде довершена глобалізація соціально-економічних відносин. Кожний з нас буде почувати себе все більш відмінним від інших і. саме тому.

зрозуміє про необхідність довіри, співробітництва і терпимості стосовно всіх інших.

Республіка Землі

Щоб вирішити проблеми всього людства, необхідна нова світова політична система, яка б виражала максимальну авторитетність. Нова урядова система не повинна бути глобальною державою або будь-яким державним або міждержавним органом, а урядом без держави, урядом усіх жителів Землі.

Оскільки воля більшості всіх людей переборює будь-як владу, а світовий уряд, обраний безпосередньо жителями планети, представляє максимальну владу. Це є аксіомою з якої народжується Республіка Землі, як система правління, обрана безпосередньо жителями планети. Конституція Республіки Землі простими дванадцятьма статтями встановлює основні принципи для цивілізованого співіснування.

Стаття 1.

Республіка Землі - це система демократичного правління жителів планети та їх груп, для життя у мирі з найбільшими можливостями.

Вона бере свій початок з існуючих політичних структур і знаходить свою причину в необхідності протистояти матеріальним проблемам для того, щоб гарантувати кожній людині право повірити у власне щастя, і діяти для його реалізації, при цьому ставлячись шанобливо до інших і до природи.

До складу Республіки Землі входять усі ті, хто, визнавши її Конституцію, подає заяву про вступ.

Стаття 2.

Очолування і керування Республікою надається народам через їх представників, що обираються формами і засобами, що вважаються найбільш ефективними згідно рівня сприйняття і свідомості цих же народів.

Заборонена будь-яка ініціатива спрямована на зміну форми і суті демократичної системи.

Стаття 3.

Республіка визнає і гарантує недоторканні права людини, і сприяє розвитку всіх людей, визнає їх індивідуальні розходження і зменшує ефекти цих розходжень у задачі загального блага, гарантуючи окремим особам і групам волю мислення, вираження і дії, і застраховуючи від позбавлення основних потреб і, на скільки це можливо, від страху.

Вона надихається принципами правди, справедливості і краси, що можуть і повинні оживити весь людський рід і вимагає виконання обов'язків необхідних для гарантування найкращого розвитку кожної особистості і її максимальної еволюції, беручи на себе обов'язок видалення перешкод, що можуть стати на шляху досягнення цих результатів.

Стаття 4.

Усі жителі Республіки мають однакові достоїнства й абсолютну рівність

прав і обов'язків.

Республіка розв'язує конфлікти серед її жителів, гарантуючи при цьому свободу, порядну і мирну конкуренцію, стримуючи ексцеси.

Стаття 5.

Республіка визнає, що людська система є організованою сукупністю суб'єктів і відносин між ними і між їх поведінками, у той час як Земля являється навколишнім середовищем, що складається із сукупності всіх частин, які впливають на цю систему, і, також, всі інші частини, чий поведження перебувають під впливом цієї ж системи.

Стаття 6.

Республіка поставила собі за мету поліпшення систем: соціальних, громадянських, політичних, економічних, моральних і релігійних і, отже, поліпшення відносин і поведень між людьми і їх з іншими системами Землі, з урахуванням взаємного взаємозв'язку.

Вона, демократичним шляхом:

1) аналізує соціальні відносини та їх вплив на міжособисті відносини, висувуючи максимальну солідарність у кожній сфері і забезпечуючи можливостями для досягнення кожною особистістю гармонії із собою подібними і з природою;

2) устанавлює закони більш підходящі для забезпечення найкращих громадянських відносин у роботі з найбільш можливою індивідуальною свободою і справедливістю між усіма людськими істотами;

3) устанавлює політичні стосунки, їх законність і більш підходящі форми, що сприяють участі народів у формуванні й у керуванні своїми установами;

4) програмує економічні відносини і виробничі процеси, а, також, призначення багатства для задоволення первинних потреб, як якостей необхідних для того, щоб гарантувати виживання людського роду і покінчити з бідністю на всій планеті;

5) розглядає і захищає моральні відносини, і шляхи для досягнення духовного добробуту через формування внутрішньої сили, що діє в непротиріччі з загально визнаним поняттям істини, справедливості і краси;

6) гарантує свободу релігійних відносин і сприяє дослідженню первісної причини і кінцевої мети людства.

Стаття 7.

Республіка підтримує всі ініціативи, спрямовані на сприяння процесам для максимальної реалізації рівня розвитку, пропонуючи себе як основу, а значить, як організаційний принцип, рівновагу.

Стимулює до пізнання дійсності і природи проблем, спонукаючи до визнання фактів відповідаючих очевидності або істині, устанавлюючи ступінь пріоритету різних проблем у функції загального блага, визначаючи їх походження та їх причини, вказуючи можливі цілі, здійсненні рішення і ймовірні наслідки.

Виявляє, також, вільні ресурси і контролює методи для виробництва

засобів необхідних при встановленні стратегій, як організаційні умови, що дають можливість краще використовувати ці ресурси і засоби виробництва, орієнтуючи особистості до більш прийнятної практичної діяльності при досягненні очікуваних результатів у послідовності з прийнятими стратегіями, аналізуючи перешкоди і розробляючи способи їхнього подолання, з огляду на перевірку результатів і зроблених дій.

Стаття 8.

Республіка визнає, що люди повинні харчуватися, щоб жити, сприяє і підтримує перетворення природних ресурсів за допомогою роботи, сприяючи відповідності виробничих відносин рівневі розвитку продуктивних сил.

Вона також визнає потребу мінімального територіального простору для кожної людини і природну необхідність взаємин з іншими.

Тому, захищає суспільні відносини гарантуючи статок продовольства і відповідне житло.

Охороняє фізичне і розумове здоров'я за допомогою будь-яких доступних засобів лікування і сприяючи пошукові рішення для попередження і лікування хвороб, активно беручи участь в одержанні максимальної компетенції про можливе життя.

Гарантує однакові достоїнства всім жителям, підтримуючи і захищаючи сімейний склад і сімейну пару, як природні основи суспільства.

Оберігає материнство і дитинство сприяючи гнучкому і відповідальному вихованню дітей.

Допомагає літнім і сприяє їхньому повноцінному перебуванню в суспільстві, визнаючи їх досвід.

Забезпечує продовольчу і медичну допомогу незаможним, що одержали травму, хворим, інвалідам, мимоволі безробітним, старим і тим, хто перебуває в нужденному або скрутному становищі з вини будь-яких причин, повертаючи до нормального життя й активізуючи, на скільки це можливо, їх корисну участь у виробничому і громадському житті.

Прискорює створення і реалізацію умов більш підходящих і зручних для кожного жителя.

Затверджуючи повну свободу усім видам мистецтв і наук, підтримує культурні й освітні процеси, надаючи ясну і повну інформацію, і зменшуючи перешкоди на шляху до найвищого пізнання, гарантуючи освіту і культурний розвиток, спрямований на поліпшення людських відносин і адекватних до вимог у сфері роботи, мистецтва, науки, техніки й етики.

Перешкоджає будь-яким ініціативам, спрямованим на відчуження свідомості і на придушення свободи суджень своїх жителів.

Визнає єдність всіх індивідуумів і бере участь у конфліктах між інстинктами і розумом, між особистістю і суспільством, підтримуючи розповсюдження альтруїзму і соціального забезпечення, і гарантуючи ефективну солідарність між народами, активно сприяючи будь-яким діям на благо миру.

Займається усуненням злочинності та її причин. і забезпеченням

суспільного порядку, знижуючи підходящим способом будь-які виродження і виправляючи їх наслідки.

Гарантує людське життя в будь-яких її вираженнях і сприяє гідному існуванню і становленню, охороняючи свободу жінок, не перешкоджає новим життям приходити у світ, при цьому з огляду на ефекти надмірного демографічного росту для утримання його в припустимих межах.

Стаття 9.

Закони Республіки ґрунтуються на загальноновизнаних принципах міжнародного права й охарактеризовані простотою смислу і синтаксису.

Республіка вимагає виконання соціальних і громадянських обов'язків в інтересах усіх жителів Землі, усуваючи протиріччя між нормами і скасовуючи ті, котрі застаріли.

Гарантує демонстрацію правоти і винності, також, у відносинах із установами, сприяючи переглядові громадянських, карних і адміністративних процесів, демонструючи наслідки недостатнього почуття обов'язку.

Стаття 10.

Республіка гарантує повний суверенітет усіх своїх жителів і їх рівність перед законами.

Сприяє політичній інтеграції всіх народів Землі, визнаючи місцеві автономії в межах планування політичної, адміністративної і оподаткованої децентралізації.

Гарантує можливість усім жителям об'єднуватися в будь-яку форму, крім таємної, для реалізації удосконалення індивідуумів і груп за допомогою вільного діалектичного процесу ідей.

Республіка ділиться на міжнародні, національні, регіональні і місцеві органи правління, усі вони створені у формах бажаних народами, що їх вибирають.

Сприяє політичній участі за допомогою виборчої системи, у якій народи здійснюють реальний і постійний суверенітет у відношенні своїх урядів і являються головними діючими особами в їхньому безперервному відновленні.

Представниками в Міжнародну Асамблею, складену з представників, по одному від кожних десяти мільйонів жителів, являються жителі Республіки Землі.

Можливість створювати закони, як правило, належить Міжнародній Асамблеї, але, також, жителі Республіки можуть брати ініціативу у пропонуванні, створенні та їх скасованні, дотримуючись законів.

Представники в Міжнародну Асамблею обрані безпосередньо жителями Республіки, терміном на чотири роки, за винятком невиконання узятих на себе зобов'язань прийнятих виборцями.

Уряд Республіки утворений із дванадцяти правителів, обраних Міжнародною Асамблеєю, що обирають між собою Президента.

Члени Уряду залишаються на займаній посаді до відкликання з боку

Міжнародної Асамблеї, однак не більше шести років від дати обрання.

Керований Президентом Уряд зобов'язаний здійснювати рішення Міжнародної Асамблеї, а, також, прийняття невідкладних рішень.

Такі рішення повинні бути ратифіковані Міжнародною Асамблеєю на протязі року, і будь-яке порушення в ратифікації спричиняє відставку Уряду.

Стаття 11.

Ресурси Землі належать усім її жителям і перебувають в розпорядженні того, хто бажає робити, не наносячи шкоди навколишньому середовищу.

Республіка гарантує справедливе розпорядження ресурсами і засобами виробництва, і свободу підприємництва, стимулюючи виробництво й обміни, за участю робітників у керуванні й у результатах підприємств.

Шляхи виробництва і призначення багатства повинні відповідати вимогам і ретельності усіх жителів Землі, і повинні бути орієнтовані на максимально прибуткове реінвестування багатства.

Республіка гарантує корисну зайнятість всьому активному населенню, що, у свою чергу, привело б до здійснення діяльності більш відповідної вимогам і індивідуальним характеристикам, з огляду на загальні.

Податки від приватних осіб спрямовуються тільки на невиробничі витрати.

Республіка бере участь в оздоровленні бюджетів урядів, що її утворюють.

Бюджет Республіки повинен бути охарактеризований максимальною прозорістю.

Республіка не може виробляти борги, якщо тільки одержувати позику щодо майбутніх точних надходжень.

Стаття 12.

Республіка стимулює послідовність між логікою і дією, і заохочує щирість і альтруїзм, як максимальні вираження індивідуальності.

На Землі гарантована повна незалежність будь-якого морального і релігійного поняття.

Республіка активно сприяє розумінню й інтеграції між різними культурами й іншими вдачами, і вважає невід'ємним надбанням будь-який етнос і будь-який спадкоємний напрям.

Республіка зобов'язана захистити своїх жителів від будь-якого внутрішнього або зовнішнього насильства.

Улагоджує і, якщо необхідно, усуває конфлікти, що піддають небезпеці безпеку її жителів, використовуючи силу тільки при необхідності.

Міжнародна Асамблея вирішує усе, що не передбачено і не заборонено даною Конституцією, і приймає всі необхідні заходи для реалізації принципів і встановлених нею ж цілей, із законністю для всіх урядів і народів, що входять до складу Республіки Землі.

Діючі Положення Республіки Землі передбачають:

1) Конституція Республіки Землі набирає сили першого січня дві тисячі

першого року;

2) Міжнародна Асамблея обирається на протязі трьох місяців після того, як у Республіку Землі приєднається не менше ста двадцяти мільйонів жителів;

3) До виборів Міжнародної Асамблеї, передбаченою Конституцією, керівництво і координація Республікою Землі перебуває в компетенції Комітету представників, що складається з двохсот призначених із засновників, що наприкінці кожного кварталу одержали найбільшу оцінку на призначення і, що приймуть такого роду доручення;

4) Члени Комітету представників є уповноваженими інших засновників і відповідають за призначення ресурсів Республіки Землі;

5) Комітет представників установлює способи і форми представництва Республіки Землі;

6) До виборів у Міжнародну Асамблею комітет представників обновляється на протязі перших двадцяти днів кожного кварталу;

7) Останній Комітет представників організує вибори в першу Міжнародну Асамблею;

8) Грошовою одиницею Республіки Землі є " Дхана ", з повністю гарантованим емісійним достоїнством;

9) До виборів у Міжнародну Асамблею Комітет представників приймає до розгляду будь-яке рішення, що стосується використання грошової одиниці Республіки Землі і її керування;

10) Республіка впроваджує центрально-інформаційну систему під відповідальність Комітету представників і його делегатів;

11) Усі звіти, що стосуються роботи Республіки Землі, виконуються до початку виборів у Міжнародну Асамблею і публікуються на сайті Інтернет www.asmad.org

Конституція Республіки Землі це не акт за допомогою якого якась організація надає права і бере зобов'язання стосовно суспільства. Це не вимога, не пропозиція, не концесія. Конституція Республіки Землі - це суспільний договір, за допомогою якого кожна окрема людина відстоює власні права, визнає права інших і приймає обов'язки. Це відповідальна дія, якою людське суспільство проголошує владу зовнішньої сутності (держави) припиненої і бере безпосередньо на себе повноваження приймати рішення як будувати своє майбутнє. Цим актом людське співтовариство анулює будь-яку турботу, одержувану з зовні і повертає собі керування власною історією.

Людське суспільство

З Республікою Землі народжується цивільне пост-державне суспільство, в якому людське співтовариство затверджує наступні основні принципи для вільного, справедливого і мирного спільного життя.

- Людина - сама високорозвинена форма життя на Землі, природне середовище, у якому людина народжується, живе і вмирає.
- Тісний зв'язок зі своїм навколишнім середовищем змушує людину з максимальною повагою відноситись до природи.

- Кожна людина - особистість різна і відмінна від інших.
- На Землі існує досить природних ресурсів для життя і розвитку кожної людини .
- Люди знають, що повинні трудитися, щоб жити і щоб поліпшувати власні умови життя.
- Блага планети мають універсальне призначення і кожний має право насолоджуватися і розміщати плоди власної праці.

Щоб реалізувати ці принципи, людське співтовариство повинно підкоритися деяким основним правилам, одностайно визнаних законними міжнародним правом.

- Кожна людина повинна мати у своєму розпорядженні необхідні засоби для здійснення діяльності, у якій він міг би застосувати свої здібності, щоб жити і розвиватися.
- Повітря і вода в природі є вільними від будь-якого зобов'язання і повинні бути в розпорядженні усіх. Інші природні блага можуть визнаватися за окремими особами і групами без будь-яких зобов'язань.
- Усі люди народжуються рівними за достоїнством, правом й обов'язкам, і вільні в діях для задоволення своїх нестатків і бажання.
- Люди організують свої відносини в суспільних співтовариствах, сприйманих як союзи людей з потребами, цілями, відносинами і загальними зв'язками, таким чином, щоб утворився єдиний організм. Співтовариство встановлює правила для цивільного і мирного спільного життя людей, що складають його частину. Кожний може жити в співтоваристві з іншими, але він повинний прийняти існуючі правила.
- Правила співтовариства встановлені на основі природного права, що ґрунтується на загальному блазі та найменшому злі. Благо - це те, що має універсальну моральну вартість, бажається і використовується без заподіяння збитку. Зло - це те, що вважається поганим або не правильним і викликає шкоду, біль або страждання. Насильство проти іншого і природи ніколи не було благом.
- Кожна людина є вільною щоб жити, знати і діяти для власного щастя.
- Дозволено все те, що не суперечить правилам співтовариства і загальному благу.
- Щастя кожного впливає з особистих і навколишніх умов, і з індивідуальних і колективних дій. Співтовариство допомагає кожній людині протистояти стражданням і сприяє і захищає його щастя.
- Свобода окремої людини - це можливість виразити думкою і дією власну особистість і здійснити максимальне вираження своєї суб'єктивності не нанося збитку іншим.
- Індивідуальна свобода обмежена тільки колективною волею.
- Життєздатність, допомога, фізичний і інтелектуальний розвиток кожної людини, позбавлений здатності самостійно піклуватися про власні потреби, знаходяться на утриманні співтовариства.
- Кожна людина повинна мати можливість знати реальність

минулого і сьогодення. Інформація повинна бути вільною і правдивою.

- Той, хто може, повинен використовувати особисту і природну енергію, щоб самостійно або з іншими перетворювати природні ресурси в продукт або надавати корисні співтовариству послуги.
- Кожна людина повинна використовувати особисті здібності, щоб подбати, принаймні, про самого себе.
- На Землі не існує політичних і юридичних територіальних суверенних сутностей, є тільки органи з територіальною компетенцією - представники соціальних співтовариств і безпосередньо ними ж обрані .
- Кожна людина може переміщатися й укоренятися всюди, якщо тільки дотримує правила тієї місцевості, куди він відправляється або залишається .
- Ніхто не може вторгтися в зарезервовані площі інших осіб, у яких вони мають у власності або володінні.
- Право на зарезервовані площі здобувається через покупку, дарування або спадщину.
- Усі люди мають право на власність або на володіння майном необхідним для життя.
- Власність, що не має трудового походження є неправомірною.
- З метою організувати найкраще співіснування й установити компетенцію представницьких органів соціальних співтовариств, поверхня Землі поділяється на селища, райони, муніципалітети, регіони, конфедерації і континенти.
- Селища - населені центри поза містами.
- Райони - частини або сектори міст.
- Муніципалітети утворені з сіл та районів.
- Регіони складаються з груп муніципалітетів.
- Конфедерації сформовані з груп регіонів.
- Континенти сформовані конфедераціями.
- Кожне, стабільно живуче на одній з територій співтовариство, установлює правила і змушує виконувати і дотримуватись їх за допомогою представницьких органів співтовариства, обраних демократичним шляхом.
- Правила континенту переважають над правилами конфедерації, правила конфедерації над правилами регіону, правила регіону над правилами муніципалітету, правила муніципалітету над правилами району і села.
- Представницькими органами є: рада співтовариства, що встановлює правила, виконавчий комітет, що змушує виконувати загальні правила і судову колегію, що змушує дотримуватись їх.
- Представницькі органи мають компететность у територіальній зоні співтовариства, що їх обирає.
- Порядок. чисельність і термін дії представницьких органів

визначається співтовариством, що їх обирає.

- Кожний представницький орган установлює правила і процедури для свого функціонування.
- Щоб гармонізувати правила й уникнути між ними розходжень, першими обираються представницькі органи континентів, потім конфедерацій, регіонів, муніципалітетів, районів і селищ.

По праву на власність потрібні деякі уточнення, виходячи з відношення між індивідуальною, або приватною власністю й універсальним призначенням благ. Власність - право розпоряджатися продуктами й ідеями. Оскільки продукти й ідеї - результат перетворення за допомогою праці природних ресурсів і енергії, власність представляє результати праці. Власність, придбана працею, виправдана (законна). І навпроти, вона не виправдана (незаконна), коли здобувається не працею, а протизаконними діями і зловживаннями: наприклад, пограбування, крадіжка й отбирання силою не узаконюють власність.

Війна - випадок відбирання силою. З війною привласнюються території блага і привілеї (наприклад, концесія на експлуатацію), не працею, а силою. Власність, придбана у війні, завжди не виправдана і незаконна і повинна бути, таким чином, анульованою. Анулювати незаконну власність - не означає порушувати будь-яке право власності, а скасувати акт експропріації, виконаний, коли право було сформовано силоміць. Таким чином, право на власність та інші права на можливість розпоряджатися, утворені унаслідок воєн, повинні бути анульовані. Родовища, рудники, спорудження, скарби й інші матеріальні цінності, на які були встановлені права унаслідок війни, повинні бути повернуті в повне розпорядження народів, у яких були відняті.

Суспільний порядок

Відмітні символи ХХІ століття - пошук правди і завоювання волі. Кожен з нас може і хоче знати те, що відповідає реальній дійсності, а не видимість або фікції. Кожен з нас хоче і може жити в умовах максимальної автономії.

Той, хто входить до складу Республіки Землі, визнає, що правда - основна потреба кожної людини, що мир - основна умова для всебічного розвитку кожної людини і що справедливість - єдина альтернатива насильству.

Геть, таким чином, національні держави. Ні один народ не є ворогом іншого народу. Тільки держави - вороги інших держав. Тільки держави ведуть війни між собою. І щоб вести їх використовують свої народи. Держави, наддержави засновують свою перевагу на законах, розроблених для збереження привілеїв, на податках, на державному боргу, на бюрократії, на партійних магістратах і на зброї.

Цивільне пост-державне суспільство буде будувати свою авторитетність на свободі та на старанні більшості людей, на вільному і добровільному сприянні, на індивідуальній відповідальності, на солідарності, на автономії і на союзі. Стратегія звільнення народів - всього одна. Вчитися, щоб знати, швидко інформуватися, трудитися, призупинити соціальні конфлікти, установити здійсненні цілі, використовувати будь-який ненасильницький спосіб. не піддаватися тискам і компромісам.

відкинути вимоги, ізолювати паразитів, прийняти єдину валюту для всіх народів.

Нова політична система, у якій організується цивільне суспільство, повинна гарантувати перехід:

- від держави до цивільного пост-державного суспільства;
- від формальної демократії до демократії істотної;
- від уряду держави до уряду співтовариства;
- від конституційного порядку до суспільного самовизначення;
- від міжнародних організацій держав до союзу народів;
- від державної бюрократії до відповідальної участі в співтоваристві;
- від націй до універсального співтовариства;
- від спекулятивної економіки до економіки реальної;
- від економічної політики до економічної демократії;
- від пільг на стан до просування інвестицій;
- від валюти з курсом, установленим законом, до валюти з реальною вартістю.

Це не декларація війни державам, а декларація миру. Тим, хто має більшу владу і тим, хто її не має. Тому не повинно бути застережень або секретів при уточненні дій, які потрібно буде виконати. Тільки у війні не можна розкривати власну стратегію.

Основні дії, необхідні для мирного переходу до цивільного пост-державного суспільства і реалізації суспільного порядку, слідуючі:

- приєднати до Республіки Землі, заявляючи про згоду з принципами її Конституції і її діючих положень;
- обрати міжнародну Асамблею Республіки Землі для того, щоб можна було оголосити Уряд Республіки, який своєю авторитетністю отриманою від усіх тих, хто входить до складу Республіки Землі, змусить припинити будь-яку міжнародну військову діяльність і будь-який жорстокий конфлікт, пропонуючи народам конкретні і розумні рішення наявних конфліктів;
- обирати й активізувати органи самовизначення соціальних співтовариств для континентів, для конфедерацій, для регіонів, для муніципалітетів, для районів і для селищ, установлюючи їх компетенції в законодавчому, виконавчому і судовому порядку;
- видалити з пристроїв національних держав будь-яку владу, що суперечила б правилам, встановленим органами соціальних співтовариств;
- видалити границі між державами;
- справедливо перерозподілити природні ресурси і засоби виробництва, щоб кожна людина могла трудитися і робити те, що потрібно для життя;
- лібералізувати виробництво і купівлю-продаж, видаливши будь-яку марну перешкоду й оподаткування. щоб гарантувати лояльну

виробничу і комерційну конкуренцію;

- підсилити і поширити фундаментальні та прикладні дослідження в кожному секторі і, головним чином, у таких як енергія, здоров'я і технології;
- заснувати специфічні органи співтовариства, щоб протистояти проблемам загального інтересу (енергія, вода, їжа, здоров'я, культура, інформація, і інші);
- для суспільно корисних послуг створити міжсуспільний фонд із добровільних внесків за принципом: кожний дає скільки може, щоб мати те, що йому потрібно;
- сформувати всесвітні сили безпеки для підтримки порядку і стежити, щоб дотримувалися правила в співтовариствах і між ними;
- конкретно протистояти найбільш чутливим і терміновим проблемам і використовувати наявні засоби і технології, щоб одержати швидкі результати, тому що будь-яке зволікання зажадає прискорення, ціна якого буде набагато вище.

Народжується, таким чином, суспільний порядок, нова політична і правова організація людських відносин, яка базується на самоврядуванні і на відповідальності кожного члена співтовариства. Для організації цього повинні об'єднатися службовці та суспільні й приватні працівники, підприємці і робочі, комерсанти і споживачі, артисти і вчені, пенсіонери і студенти, родини і підприємства. Кожна з цих фігур розвиває корисну функцію для інших і має потребу в інших.

Тому, хто говорить, що цей проект неможливий і нереальний, що таке ніколи не було і не змогло б бути здійснено навіть великою силою, треба відповісти, що дійсно: цей проект не зміг би бути реалізований навіть усіма разом узятими державами Землі, тому що їх мета не вирішувати матеріальні проблеми своїх народів, а зберігати владу над своїм народом. І тому, хто вважає, що саме тепер, коли громадяни ще більше мають потребу в опіці і захисті від міжнародного тероризму, не можна і думати про скасування єдиного органу, здатного гарантувати їх безпеку, треба відповісти, що державні сили не видалять джерела, причини, акції і наслідки міжнародного тероризму, зло яких потрібно викоринити.

Корені міжнародного тероризму, його причини, загрузли у війнах, у вторгненнях, за допомогою яких були відняті і продовжують відніматися ресурси. Корені тероризму народжуються і розвиваються бідністю, розпачем. Відповіддю повинна бути - не репресія наслідків, а ліквідація причин. Безумовно, ісламський тероризм хоче завоювати Захід, а хоче вигнати Захід з тих місць, які йому не належать, і з яких Захід, все-таки, витягає засоби для підживлення своїх моделей життя і претендує продовжувати робити це. Це буде неможливо. Обов'язковий вибір Заходу - особиста самокритика. Деякі це вже роблять, але їх змусили мовчати саме дивовижні апарати, що залежать від держав і створені бюрократією та фальшивим представленням реальності. Міжнародний тероризм непереможний, його не знищити борючись, а тільки видаливши причини його походження.

Помітна сила держав, сила великих держав і сила єдиної наддержави, що залишилася. Це гігантські, дивовижні сили, які ніколи не існували

дотепер. Але також помітно, що ці сили тимчасові, засновані на мовчазній згоді всіх тих, хто харчує ці сили і згодний віддавати величезні засоби, третина щорічно виробленого на планеті багатства, сподіваючись на краще майбутнє. Ці сили засновані на договорах, звичках, банальностях, байдужості: умови, важко переборні.

Все-таки, у момент усвідомлення, що так продовжуватись далі не можна, ці умови можуть обернутися проти того, хто їх створив і бажав. Коли буде замічено, що виживання держав ставить під сумнів виживання цивільного суспільства, тому що мається занадто багато соціальних питань щодо деяких політичних відповідей, і ми усвідомлюємо необхідність зміни.

Організація цивільного пост-державного суспільства і суспільний порядок не є і ніколи не зможуть бути кінцевими результатами, виходить, ніколи не зможуть бути цілями, а тільки засобами для поліпшення людського суспільства через розум і свідомість, індивідуальну відповідальність і бажання до тих пір, поки кожна людина не здобуде здатність самостійно контролювати інстинкти, з яких берет початок наша еволюція. Але це вже буде інша історія.